

RUTES PELS ENTORNS DE LLADÓ, MADÀ I EL CROS

Punt de sortida: font Picant

ITINERARIS DE MUNTANYA

1 Ruta pel castell de Burriac i turons de l'entorn

Recorregut: 7,44 km

Temps: 3 h

Desnivell: 305 m

Llocs a destacar:

Turó dels Oriols, Burriac, de les Banyadores, les Brolles de l'Abril, el torrent de Burriac i les fonts, el castell de Burriac i la font del ferro.

Iniciem aquest recorregut just pel camí que ens ve de cara en l'accés de la Font Picant. És un camí ample, flanquejat de plàtans, tan coneguts i habituals dels carrers de pobles i ciutats, i d'alzines.

El camí s'estreny i, just en aquest moment, es bifurca, de manera que un brancal se'n va cap a l'esquerra, amb lleugera pujada, i un altre ens ve de cara, que és el que prenem, i que s'endinsa en una zona boscosa. A la vora de la següent cruïlla veiem un roure singular dins aquest espai frondós.

Deixem el camí que va pel fons de la vall i girem a la dreta i en lleugera pujada; el camí, en orientació nord, fa una llaçada fins a trobar el llom de la carena, que seguim cap el sud, amb trams de pendent variable.

Trobem un camí a l'esquerra i en baixada que deixem, i continuem pel camí carener.

Veiem un corriol a la dreta, però seguim per la carena.

Deixem el camí carener i agafem el corriol de la dreta i en lleugera pujada.

A la cruïlla, ignorem el camí de l'esquerra i el de davant, i girem planejant cap a la dreta fins a trobar la font de la Puput.

Sortim de la font de la Puput per unes escales que travessen el xaragall. De sobte ens trobem una petita cova excavada al sauló. Un pèl més enllà, i davant d'una figuera, veiem un corriol que gira en direcció sud-oest passant per damunt de la cova.

A la cruïlla, seguim el camí que ens queda de cara i que presenta un petit esglaó que s'enfila en lleugera pujada entre brucs. En deixem un a l'esquerra que baixa i un no gaire visible que ens ve de la dreta i pel darrere.

En direcció est-sud-est arribem en una clariana amb predomini d'estepes i caps d'ase. Aquesta clariana ens deixa fer una ullada a tota la vall d'Argentona, amb el Montseny al fons. Trobem una cruïlla, un camí en forta baixada que voreja la clariana i un corriol en forta pujada a la dreta; nosaltres, però, seguim el camí en la direcció inicial d'est-sud-est. Més endavant trobem un pi singular al bell mig del camí.

Veiem uns cúmuls de roques, i tot seguit una bifurcació, que seguim cap a la dreta, passant per darrere i per sobre del primer grup de rocs en direcció oest-sud-oest i sense canviar de vessant.

El corriol, en poc espai, fa una sèrie de marrades on veiem les arrels dels pins que fan d'esglaons. Al capdamunt d'aquesta curta pujada trobem una cruïlla, on seguim cap a la dreta, planejant, i passem per davant d'una petita cova excavada al sauló. Passat aquest tram veiem que el corriol passa entre rocs; deixem aquest laberint, i per la dreta seguim el corriol, que esdevé ja planer i voreja per l'est el cim del turó dels Oriols.

Just abans d'assolir la carena, un pi singular ens saluda, i trobem el camí carener que porta, cap a l'est-sud-est, al turó dels Oriols, que és a uns 100m (val la pena arribar-s'hi). Nosaltres seguim, però, el camí de la dreta.

Bona vista sobre el turó i castell de Burriac.

A la cruïlla, veiem a l'esquerra un corriol que de biaix i en baixada cap enrere porta cap a Cabrera de Mar, i pocs metres més endavant un altre a l'esquerra, poc visible, que també porta a Cabrera, passant pel poblat Ibèric de Burriac. Seguim la pista ampla i que en pujada porta al monòlit commemoratiu dels 500 anys de la baronia de Burriac.

A la cruïlla, prenem la pista d'accés al castell (recomanem, però, el corriol de davant del monòlit), que és a tocar.

A tocar del punt anterior trobem el monòlit, i just al davant veiem el corriol que hi porta (recomanat), amb petits trams de grimpada. Després de pujar al castell, baixem tot seguit per la pista principal en direcció oest.

Des del coll de Burriac, a la dreta veiem un corriol aixaragallat en forta baixada i un camí que reula en sentit contrari i que també ve del monòlit. Seguim, però, per l'esquerra la pista principal avall.

Deixem la pista uns 50 m abans d'una cruïlla amb una altra pista que veiem al davant, i agafem un corriol a la dreta (cal fixar-s'hi).

Retrobem la pista, seguim per la dreta i amunt, i veiem les parets nomenades les Banyadores i Bassetes (per a la pràctica de l'escalada).

Arribem en una cruïlla, al coll de la Creu de l'Abella, que veiem damunt d'unes pedres a l'esquerra entre un pi i una alzina (la dominància, però, és de la torre elèctrica). Seguim la pista planera de la dreta en direcció nord-oest.

Deixem la pista principal, i agafem un corriol a la dreta força trencat i empedrat. Cal, però, anar amb compte, seguir sempre el corriol principal i descartar els corriols de la dreta, que porten a la part superior de les vies d'escalada, i els de l'esquerra, que ens durien a una pista principal. Seguim sempre en direcció nord-est, malgrat lleugeres ziga-zagues.

Trobem una cruïlla al petit pla conegut per la Bassa del Senglar (a la dreta, veiem un pi on es refreguen). Seguim el corriol que tenim al davant i en baixada, ignorant el de l'esquerra, que ens portaria fins al turó de Cirés.

Entronquem amb un corriol més fressat, que seguim cap a la dreta, a l'est; si anéssim a l'esquerra, arribaríem a l'amagada font del Llop.

El corriol fa un gir a la dreta i esdevé un excel·lent mirador del castell i de la conca de la riera d'Argentona, amb Mataró al fons.

Som a sota del coll de Burriac (veiem a la dreta el camí aixaragallat que hem vist a la dreta quan baixàvem per la pista del castell). Seguim avall en direcció est.

Deixem el camí que planeja i girem a l'esquerra per un corriol força trencat (patina bastant per culpa del sauló). Es tracta d'una antiga drecera, curta; una mica més avall trobem un camí bo.

A la cruïlla, retrobem un camí més amable, on girem a l'esquerra, en direcció oest-nord-oest inicialment, i després cap al nord-est.

A la cruïlla, no fem cas del camí del davant i girem a la dreta cap al fons de la vall fent una llaçada (torrent de Burriac).

Al fons de la vall, agafem el xaragall de l'esquerra. Al davant i a l'altre costat veiem un cirerer molt vell al costat d'unes parets poc visibles d'una antiga construcció; també veiem un forat que correspon a una antiga carbonera.

Trobem les fonts del Ferro i del Grup. Una mica més avall, sortim en una esplanada, ignorem la pista que tenim al davant i girem a l'esquerra per un corriol.

Deixem aquest corriol i agafem un situat a la dreta que voreja per l'esquerra el fons de la vall del torrent de Burriac. Arribem a la font de l'Esquirol, i no creuem el pont, sinó que seguim pel vessant esquerre, on veiem la font seca de l'Esquirollet.

Trobem la font de la Surera, i una vegada més no passem a l'altre costat. A l'esquerra veiem un curt corriol que accedeix a una pista principal, la que baixa de la pedrera de la Feu. Un cop a la pista girem a la dreta seguint sempre el marge esquerre del torrent de Burriac, ja molt degradat.

A la cruïlla amb un carrer que entra per l'esquerra, seguim pel costat del torrent avall.

A la cruïlla de carrers amb el torrent, seguim pel llit del torrent, que va pel costat de les cases. Es tracta d'un lloc un pèl desagradable de passar-hi, però que estalvia una petita volta al nucli de cases.

Arribem al punt de sortida.

ITINERARIS DE LES FONTS

1 Ruta per les fonts del torrent de Burriac

Recorregut: 2,152 km

Temps: 50 min

Desnivell: 85 m

Llocs a destacar:

Font Picant, font del Mig, font del Camí, font de les Sureres, font de l'Esquirol, font de l'Esquirol, font del Grup i font del Ferro.

La sortida es farà de la Font Picant (inclosa en un altre circuit); a la dreta deixem el restaurant de Can Baladia i l'Hotel Vila d'Argentona.

Seguim i creuem el torrent de la Salut, on hi trobem una petita plaça que en el seu centre hi ha el Pi d'en Ballot; ara continuem pel carrer que segueix per l'esquerra, passatge Gallifa Ballot, i al trobar el primer carrer que el talla, que és l'avinguda Burriac, anem cap a la dreta.

Seguim aquest carrer que queda mort en una plaça on es troba el barri que dona accés a l'entorn de la primera font d'aquest circuit, la **font del Mig**.

Sortim de la font del Mig per l'avinguda de Burriac, que és la via per la qual hi hem accedit, i en arribar a la cruïlla amb el passatge Gallifa Ballot, seguim per la dreta. El passatge, en la seva part final, el creua el torrent de la Feu, quasi tocant a la paret de la casa que es troba al davant. Aquí seguim un cartell que ens senyala "Al castell de Burriac / Mirador", cap a la dreta, pujant pel passeig de Burriac (Pujada de Can Guri), i en arribar a la part més alta tornem a trobar un nou cartell indicador que diu "Al Castell de Burriac / Mirador" i seguim pel passeig. Al final d'aquest, cap a la dreta, surt el carrer de la font del Ferro, i al front comença una pista forestal on hi ha, a la dreta, un cartell anunciant que a partir d'aquell indret comença el "Parc de la Serralada Litoral".

A uns 100 metres del cartell indicador i al mig del revolt a la dreta ens trobem amb la **font del Camí**.

Seguint el camí i a uns 55 passos, al marge dret i en plena corba cap a l'esquerra, surt un petit camí que, tot baixant, ens endinsa en la brolla amb pins, alzines, brucs, etc.;

nosaltres anem baixant fins la **font de les Sureres**.

Davant de la font hi ha el monòlit amb la inscripció “L'aigua és vida”, i a la part dreta, s'alcen les grans alzines sureres que han donat el nom a la font. Just al davant i tot passant la riera, cap a l'esquerra segueix un caminet que es va endinsant pel bosc d'alzines; l'agafem i arribem a la **font de l'Esquirol**, que trobem a la nostra dreta.

Seguint uns metres més endavant trobem la **font de l'Esquirol**. De cara a la font, continuem pel camí que s'enfila per la dreta, que més endavant ens deixa en un altre camí més ample.

En arribar a aquest nou camí, hem de seguir cap a l'esquerra, que ens porta a una zona més ampla que forma una petita plaça on hi aparquen aquells que hi arriben en cotxe; la plaça està presidida per una vella i gran alzina.

A la part alta de la petita plaça, surt un camí amb una gran pedra al mig; seguint-lo ens trobem amb la **font del Grup**.

Seguim pujant i arribem a la bonica zona on hi ha les runes de l'antiga caseta de la **font del Ferro**.

Per la tornada desfem el camí, i en arribar a la placeta seguim per un lloc diferent, que és el camí més ample que permet el pas de vehicles.

Ens trobem amb la cruïlla, a la dreta, amb el camí que ens permet arribar al castell de Burriac: nosaltres seguim camí avall.

Arribem altre cop a la font del Camí; des d'aquí desfem el mateix camí que hem fet servir per pujar.

Arribada al lloc de sortida, la Font Picant.

2 Ruta per les fonts dels torrents de la Cua Llarga i de Cirés

Recorregut: 4.67 km

Temps: 1 h i 20 min

Desnivell: 155 m

Llocs a destacar:

Font Picant, font de les Oliveres, font de la Cua Llarga, font d'en Baló, font de la Puput i font d'en Miliu.

Iniciem la ruta per la font Picant. Deixem la visita pel final del circuit i seguim pel carrer asfaltat de l'avinguda Nostra Senyora de la Salut, i en trobar la senyal de *prohibit vehicles*, seguim endavant. Uns metres més endavant, en el primer encreuament, a la nostra esquerra hi trobem el pi d'en Ballot.

Pugem per l'avinguda Nostra Senyora de la Salut, i al trobar el primer carrer, el passatge Ferraters, girem a l'esquerra. Continuem per aquest carrer i quan trobem el següent carrer, hem de girar a la dreta, tot pujant per l'avinguda Ferraters, fins al final.

Acaba l'avinguda Ferraters, que està asfaltada, i arribem al carrer d'en Joan Grau i

Giol (sense asfaltar), i hem de girar a la dreta. Passats uns quants metres, hem de girar a l'esquerra.

Entrem per un torrent frondós, i tot seguint en direcció a muntanya, arribem a una clariana, on a la nostra dreta apareix la **font de les Oliveres** .

Davant de la font hi ha un camí que s'enfila pel mig de l'arbreda, i el seguim fins a trobar un camí que talla i que seguirem tot girant cap a la dreta.

Arribem a l'entrada del bosc, anem cap a la dreta i tot seguit hem de girar cap a l'esquerra; continuem el camí que va vorejant el torrent que es troba a un nivell inferior. Arribem a un punt on s'enfila, i sempre seguirem el camí cap a l'esquerra.

Ens trobem a la nostra dreta amb la **font de la Cua Llarga** .

Davant de la font el camí segueix pujant i en un punt concret ens desviem cap a la dreta, que és el més marcat, fins a una placeta on hi ha una pedra al seu centre.

De la placeta surt un petit caminet que baixa, i ens deixa a la **font d'en Baló**.

Ara hem de desfer el camí de pujada; podem recular pel camí que hem fet, però si volem variar podem seguir el caminet que comença davant de la font i que va cap a la dreta.

Seguint aquest camí que va baixant, arribem a un punt on ens creuem amb el camí que hem fet de pujada; tot girant a l'esquerra desfem el camí fet anteriorment.

Si us hi fixeu podeu veure que us trobeu en el punt on, a la nostra esquerra, queda el caminet de baixada que ens porta a la font de les Oliveres; el deixem i seguim pel camí més ample que ja veníem seguint.

El camí ens deixa a l'encreuament de l'avinguda Ferraters amb el carrer d'en Joan Grau i Giol, que és per on hem arribat i que indiquem en el punt 4 d'aquest circuit; continuem a la dreta pel carrer.

Deixem el carrer Joan Grau i Giol i seguim pel carrer de la font del Ferro, que travessa el torrent de la Feu; pugem pel carrer fins al passeig de Burriac, que ens talla i que el seguim cap a l'esquerra.

Deixem el passeig de Burriac, tot agafant el primer carrer que trobem a la nostra dreta –carrer dels Gegants– i que és una forta pujada.

Una vegada superem el primer revolt, seguim pel carrer de la Soleia, que trobem a la nostra esquerra i que seguim pujant fins el final.

Quan arribem al final del carrer de la Soleia, seguim pel caminet que surt per la nostra esquerra, tot entrant al bosc.

El caminet, tot baixant, ens porta a la **font de la Puput**.

Novament hem de recular part del camí fet anteriorment pel carrer de la Soleia, tot baixant, fins a un carreró que trobem a la nostra dreta –carrer d'en Pau de la Font–, i que seguirem.

Quan el carrer d'en Pau de la Font gira fort a l'esquerra, nosaltres seguim per un camí que va cap a la dreta.

Al final del camí ens trobem amb la **Font d'en Miliu**.

Com ja es habitual en aquest circuit, de nou desfarem el camí, arribant al carrer d'en Pau de la Font i que seguirem cap a la dreta tot baixant fins arribar a l'entrada del parc de la Font Picant.

Una vegada a l'esplanada de la font, hi accedirem seguint per la baixada que ens porta fins la **Font Picant** .